

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 2 март 1993 год.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов	Теодор Чипев
Милчо Костов	Милена Жабинска
Цанко Хаджистойчев	Любен Корнезов
Станислав Димитров	Александър Арабаджиев
Нено Неновски	

при участието на секретар-протоколчика Стойка Белова, в закрито заседание на 23 февруари 1993 г. разгледа докладваното от съдията Станислав Димитров к.д. № 2/1993 г. и за да се произнесе взе предвид:

Производството по делото е образувано на 22 януари 1993 г. по искане на 69 народни представители от 36-о Народно събрание за установяване на противоконституционност на решението на Народното събрание, прието на 19 януари 1993 г. на извънредно пленарно заседание, с което е дадено разрешение за възбуждане на наказателно преследване срещу народния представител Александър Василев Лилев.

В искането се твърди, че решението е взето при допуснати нарушения на чл. 81, ал.2 от Конституцията, че е формулирано неправилно и че не е съобразено с изискванията

на чл.70 от Конституцията, както и че противоречи на разпоредби на Наказателния кодекс и Наказателнопроцесуалния кодекс.

Делото е във фазата на произнасяне по допустимостта на искането.

С определение от 26 януари 1993 г. Конституционният съд, след като е констатирал, че в искането не са посочени и не са представени доказателства за обстоятелствата, върху които то се основава, както и че не е посочено лице, на което да се изпращат необходимите по делото съобщения, е дал седемдневен срок на подателите на искането за отстраняване на недостатъците.

Със същото определение са конституирани като заинтересовани страни Народното събрание, главния прокурор и народния представител Александър Лилев, на които е даден седемдневен срок за представяне на писмени становище по допустимостта на искането.

В дадения от съда срок с писмо от 10 февруари 1993 г., подписано от народната представителка Мариана Христова, са представени следните доказателства: 1. копие от искането на главния прокурор до председателя на Народното събрание за даване на разрешение за възбуждане на наказателното преследване срещу народния представител Александър Лилев; 2. копие от писмо на главния прокурор до Народното събрание; 3. копие от стенограмата за извънредното заседание на Народното събрание на 19 януари 1993 г.; 4. копие от решението на Народното събрание, с което се дава разрешение

за възбуждане на наказателно преследване срещу народния представител Александър Лилов; 5. копие от разпореждането на председателя на Народното събрание за обнародване на решението в Държавен вестник; 6. копие от писмо на председателя на Народното събрание до главния прокурор; 7. копие от ДВ. бр.7 от 26 януари 1993 г., в който е обнародвано решението на Народното събрание; 8. разпечатка от гласуванията на 19 януари 1993 г. В същото писмо се заявява, че след произнасяне на Конституционния съд по допустимостта на искането ще бъдат представени и други доказателства. Служебно са изискани от Народното събрание приложенията към искането на главния прокурор.

В срок са постъпили писмени становище по съществото на делото, без да се взима становище по допустимостта на искането, от председателството на Народното събрание и от главния прокурор, с приложено копие от постановление за спиране на наказателното производство по сл.д. № 3/1992 г. по описа на Главната прокуратура. Не е постъпило становище от народния представител Александър Лилов

Конституционният съд намира, че искането е допустимо.

Налице са изискванията на чл.150,ал.1 от Конституцията, тъй като Конституционният съд е сезиран от повече от една пета от народните представители.

Съгласно чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията Конституционният съд се произнася по искания за установяване на противоконституционност на законите и на другите актове на Народното събрание, както и на актовете на президента.

Искането е за установяване на противоконституционност на решение на Народното събрание по чл.70 от Конституцията, с което се дава разрешение за възбуждане на наказателно преследване срещу народен представител. Конституционният съд е имал възможност да се произнесе за аналогичен случай по друго дело /определение от 27 юли 1992 г. по к.д. №19/1992 г./, като е приел, че решенията по чл.70 от Конституцията, които имат белезите на индивидуални правни актове на Народното събрание, взети по конкретен повод и адресирани до определено лице, подлежат на контрол по чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията, въпреки че нямат нормативен характер. С тези решения се засяга парламентарния имунитет – една от основните гаранции за нормалното функциониране на законодателната власт. Народните представители изпълняват важни държавни функции, имат отговорни задължения и представляват не само своите избиратели, а и целия народ. Тези съображения, които определят важното значение на депутатския имунитет, са обосновавали извода в определението по посоченото к.д. № 19 от 1992 г., че решенията на Народното събрание по чл.70 от Конституцията подлежат на контрол за конституционосъобразност. Същите съображения дават основание на Конституционния съд да приеме, че искането и по настоящето дело е допустимо.

Следва да се приемат представените по делото доказателства и да се даде възможност на подателите на искането и на заинтересованите страни в седемдневен срок да представят други писмени доказателства и допълнителни

становища по съществото на делото.

По изложените съображения и на основание чл.19, ал.1 и чл.18, ал.2 от Закона за Конституционния съд, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

Допуска за разглеждане по същество искането на 69 народни представители от 36-о Народно събрание за установяване на противоконституционност на решението на Народното събрание от 19 януари 1993 г., с което е дадено разрешение за възбуждане на наказателно преследване срещу народния представител Александър Василев Лилев.

Приема като доказателства по делото:

1. Копие от искане № И-13 от 8 януари 1993 г. на главния прокурор до председателя на Народното събрание за даване на разрешение за възбуждане на наказателно преследване срещу народния представител Александър Василев Лилев и за определяне мярка за неотклонение "домашен арест", с копие от приложенията към искането.

2. Копие от писмо № И-13 от 19 януари 1993 г. на главния прокурор до председателя на Народното събрание.

3. Копие от стенограмата за извънредното пленарно заседание на Народното събрание от 19 януари 1993 г.

4. Копие от решението на Народното събрание от 19 януари 1993 г., с което се дава разрешение за възбуждане на наказателно преследване срещу народния представител

Александър Василев Лилев.

5. Копие от разпореждане № 2 от 21 януари 1993 г. на председателя на Народното събрание за обнародване на решението в Държавен вестник.

6. Копие от писмо № 102-1-27 от 9 февруари 1993 г. на председателя на Народното събрание до главния прокурор.

7. Копие от Държавен вестник бр.7 от 26 януари 1993 г., в който е обнародвано решението на Народното събрание.

8. Разпечатка за гласуванията в Народното събрание на 19 януари 1993 г.

9. Копие от постановление от 18 януари 1993 г. за спиране на наказателното производство по сл.д. № 3/1992 г. по описа на Главна прокуратура.

Преписи от определението да се изпратят на подателите на искането чрез народната представителка Мариана Христова и на заинтересованите страни, на които дава възможност в седем дневен срок да представят други писмени доказателства и допълнителни становища по съществото на делото.

Председател:

/Асен Манов/

Членове:

/Младен Данаилов/

/Милчо Костов/

/Цанко Хаджистойчев/

/Станислав Димитров/

/Нено Неновски/

/Теодор Чипев/

/Милена Жабинска/

/Любен Корнезов/

/Александър Арабаджиев/